

prima instanță: L.Holevițcaia
(Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău)
instanța de apel: N.Chircu, A.Garbuz, D.Corolevschi
(Curtea de Apel Bălți)

dosarul nr. 3ra-224/17

DECIZIE

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii: Ala Cobăneanu, Tamara Chișca-Doneva, Nicolae Craiu, Iurie Bejenaru
examinând cererea de recurs declarată de avocatul Mihail Gafton,
reprezentant al Uniunii Avocaților din Republica Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Moraru Ion
împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Ministerului Justiției al
Republicii Moldova privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2016, prin care a
fost admis apelul declarat de Moraru Ion, casată integral hotărârea Judecătoriei
Râșcani, mun. Chișinău din 26 februarie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de
admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 04 aprilie 2015 Moraru Ion s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Ministerului
Justiției al Republicii Moldova solicitând repunerea în termen și anularea decizie
Comisiei pentru Etică și Disciplină din 24.11.2014 ca fiind nefondată și ilegală.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, de către Comisia pentru Etică și
Disciplină în lipsa sa a fost emisă decizia din 24.11.2014 prin care i s-a stabilit o
sanctiune disciplinară sub formă de retragere a licenței pentru exercitarea profesiei
de avocat.

Cu decizia în cauză nu a fost de acord și consideră că aceasta urmează a fi
anulată ca neântemeiată și nefondată din următoarele considerente: decizia din
24.11.2014 a primit-o prin intermediul poștei la data de 30.12.2014, respectiv, la
data de 19.01.2015 a depus o cerere prealabilă, unde, a solicitat anularea deciziei
CED din data de 24.11.2014. Potrivit avizului de recepție, cererea a fost primită la
data de 20.01.2015, iar la data de 06.03.2015 a primit răspuns la cererea prealabilă
prin intermediul oficiului poștal, drept confirmare anexează copia plicului și
adeverința de recepție.

Termenul înaintării cererii de chemare în judecată a expirat pe data de
18.02.2015, iar potrivit certificatului de concediu medical nr. 1486461 se afla în
concediu de boală - la tratament din data de 12.02.2015 până pe 28.02.2015, iar din
motiv că starea sănătății după acest tratament nu s-a îmbunătățit, dar din contra s-a
agravat și mai tare, a fost internat peste câteva zile la data de 04.03.2015 la
Institutul Cardiologie Chișinău până pe data de 16.03.2014, iar la externare i-a fost
prescris un tratament ambulatoriu (la domiciliu) foarte strict, prin care i-a fost
interzis activitatea sa profesională, stres sau forțare fizică. Acest tratament a durat

din 17.03.2015 până pe data de 27.03.2015, ca dovadă a celor spuse anexează actele medicale.

Concomitent, aduce la cunoștință instanței de judecată că aceste tratamente, internarea la spital cât și faptul că era la supravegherea a mai multor specialiști medicali nu sunt altceva decât consecințe a intervențiilor chirurgicale la inimă în perioada anilor 2005-2006, drept confirmare anexează la cerere extrasul medical din 10.01.2014 care confirmă că este cardiac bolnav.

Mai menționează că răspunsul la cererea prealabilă din data de 06.03.2015 a recepționat-o Spînu Dionisie, care a fost împuternicit în baza procurii din 03 martie 2015, fapt prin ce se confirmă că a respectat termenul de prescripție a depunerii cererii de chemare în judecată prevăzut de lege.

În decizie este indicat faptul că nu și-a onorat obligațiunile contractuale, ceea ce nu este corect, drept confirmare este faptul că a lucrat asupra cazului petiționarul, Machidon N. până în ultimul moment, aceasta este confirmat de către nenumăratele citații, cereri, contestații, demersuri, referințe, încheieri, ordonanțe, decizii judecătorești pe care le-a obținut prin munca asiduă.

Referitor la petiția depusă de către dl Machidon N., la data de 18.07.2014, indică că a comunicat deja CED că acesta a încercat de nenumărate ori să îi păteze numele și reputația profesională în diferite organe de drept: Guvern RM, Procuratura Generală, MAI, CNA, Uniunea Avocaților ș.a., dar care s-au soldat cu insucces. Nimeni nu l-a înștiințat despre rezilierea contractului.

Despre petiția dnei Maria Cimpoieș spune că, la data de 14.02.2013 a încheiat contract de asistență juridică pentru consultarea și deservirea juridică de care avea nevoie și anume acumularea documentelor pentru reabilitarea și încasarea evaluării bunurilor ilegal sechestrate de fostul regim sovietic în urma represiunilor politice. Despre faptul că chipurile nu și-a onorat obligațiunile contractuale nu este de acord, deoarece, la data de 07.10.2013 a înaintat în adresa petiționarei o înștiințare, unde a solicitat ca să se prezente la OCT Briceni, pentru a achita serviciile de evaluare a bunurilor familiei Cimpoieș confiscate ilegal de către regimul sovietic în anul 1948 în sumă de 353 lei, însă de către ultima nu a fost îndeplinită.

La data de 07.11.2013 Maria Cimpoieș a venit la oficiul reclamantului situat pe adresa mun. Chișinău, str. Tighina 49, of. 1, fără coordonare preventivă cu acesta și fără voia sa, neavând permisul să intre, mai mult ca atât, nu a venit singură, dar cu două persoane străine care nici nu s-au prezentat, și-au permis un comportament barbar, huliganic și nedemn pe care l-au manifestat prin țipete, înjurături, amenințări, aplicarea forței fizice și deteriorarea mobilierului din oficiu-scaunele, ușile de la oficiu și intrarea în clădire. A rugat respectuos să părăsească biroul, dar ele din contra, mai ales o doamnă mai tânără s-a năpustit asupra sa și asupra mesei de lucru, boțind documentele de pe masă, smulgând documentele din mână, deteriorând scaunele din oficiu, totodată numindu-l cu cuvinte necenzurate. Persoanele în cauză au fost rugate de colegii săi și vecinii de la etajele de sus până la urmă să părăsească oficiul și ele au continuat să țipe batjocoritor, înjositor și amenințări în stradă.

Pe cazul dat a cerut de la Procuratură și Inspectoratul principal de poliție sectorul Centru să fie luate măsuri de rigoare și anume: pornirea urmăririi penale în privința cetățenilor care au săvârșit actul de huliganism și vandalism pe data de 07.11.2013 în biroul său și să fie anunțat despre măsurile întreprinse pe caz.

La data de 11.10.2013 a înaintat în adresa d-nei Cimpoieș Maria o înștiințare

unde a solicitat ca să se prezente la OCT Briceni, pentru a achita serviciile de evaluare a bunurilor confiscate ilegal de către regimul sovietic în anul 1948, în sumă de 353 lei, care pînă la 07.11.2013 așa și nu a fost îndeplinit. Prin comportamentul din data de 07.11.2013 dânsa a reziliat unilateral, desinestatător contractul de asistență juridică din 14.02.2013. În urma acestui fapt, la data de 15.11.2013 i-a remis copiile și documentele de care dispunea.

Referitor la petiția dnei Ana Buzichevici nu este la curent, fiindcă nu are materialele dosarului, astfel la data de 13.10.2014 a transmis o cerere de amânare a ședinței din motiv că, citația pentru ședința din 13.10.2014 a primit-o în aceeași zi la ora 09:00, iar ședința a fost stabilită la ora 13:00, respectiv a fost pus în situația de imposibilitate de a se prezenta, deoarece erau deja stabilite alte ședințe în judecată, anexând la cerere și dovezile corespunzătoare.

În decizia din data de 24.11.2014 este indicat faptul că, prin deciziile CED din 15.05.2013 a fost sancționat cu amendă - 3000 lei, la 05.07.2013 a fost sancționat cu amendă de 1000 lei, iar la 24.01.2014 i-a fost aplicată ca sancțiune – muștrare.

Indică că, în procedura Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău se află la examinare cererile de chemare în judecată cu privire la anularea deciziilor din 05.07.2013, 24.01.2014 și decizia din 15.05.2013 și nu există nici o hotărâre irevocabilă pe aceste cazuri.

În legătură cu CED, s-a exprimat pe marginea faptului că a solicitat amânarea ședințelor de examinare a petițiilor, consideră că au fost întemeiate înaintate, sau de faptul că era în concediu, este corect: a fost în concediu din 07.07.2014 pînă la 10.09.2014 pentru anul 2012 și 2013, fapt confirmat de extrasul nr.2/254 din 18.07.2014 eliberat de Uniunea Avocaților.

Consideră că acestea sunt niște cazuri de primire a asistenței juridice calitative în volumul solicitat, realizat calitativ și garantat de către reclamant.

Menționează că el ca cetățean de rînd este gata oricînd la acțiuni de caritate, dar nu este dispus să-și depună munca profesională de avocat neremunerat.

În urma argumentelor aduse, consideră că nu a făcut nici o încălcare care ar contravine legii în vigoare, tuturor normelor de conduită și bunurilor moravuri, care ar permite pârâtului să-și retragă licența, iar decizia CED din data de 24.11.2014 o consideră ilegală și nefondată.

La data de 28 aprilie 2015 Moraru Ion a depus o cerere suplimentară (f.d.30-32) în care a invocat că, la data de 22.04.2015 a aflat întâmplător despre existența unui ordin nr.139 din data 31.03.2015 a Ministerului Justiției din RM cu privire la retragerea licenței nr.1065 eliberată la 14.05.2003, avocatului Ion Moraru, care în situația dată o consideră ilegală și consideră că este imposibil de a fi examinată corect, obiectiv și legal în cazul dat, deoarece flagrant i s-au încălcat drepturile prevăzute de lege.

Solicită anularea ordinului Ministerului Justiției al RM nr.139 din 31.03.2015 privind retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 februarie 2016 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2016 s-a admis apelul declarat de Moraru Ion.

S-a casat hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 februarie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre de admitere a acțiunii.

S-a anulat decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină din 24 noiembrie 2014

fiind neântemeiată și emisă cu încălcarea procedurii.

S-a anulat ordinul Ministerului Justiției al Republicii Moldova nr.139 din 31 martie 2015 „Cu privire la retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat”.

La 20 ianuarie 2017 avocatul Mihail Gafton, reprezentant al Uniunii Avocaților din Republica Moldova a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului se invocă că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Se indică în recurs că, instanța de apel nu a indicat concret care procedură a fost încălcată de către Comisia pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova.

Mai mult ca atât, instanța de apel a trecut cu vederea și faptul posibilității aplicării legii în cazul dat, și anume art. 5 CC din RM și art. 2, 12 a CPC al RM prin prisma analogiei legii și/sau a dreptului, ori careva alt act normativ ce ar interzice examinarea mai multor pretenții conexe față de același avocat vizat - nu există.

Indică recurentul că admiterea contrariului expus de instanța de apel, va constitui o ingerință gravă în competența decizională a Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova.

Argumentul instanței de apel precum că reclamantul Moraru Ion nu a fost înștiințat preventiv despre conexarea cauzelor într-o singură procedură, nu rezistă criticii ori din partea constatatoare a deciziei este constatat faptul că reclamantul ca formă de apărare a intereselor sale a ales metoda de neconlucrare cu comisia, neprezentându-se la majoritatea ședințelor comisiei cu un singur scop - de a evita răspunderea disciplinară.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 20 ianuarie 2017, în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 10 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de avocatul Mihail Gafton, reprezentant al Uniunii Avocaților din

Republica Moldova, cu casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (3), (4) Cod de procedură civilă, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 241 alin.(5), (6) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

În conformitate cu art. 373 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Din materialele pricinii rezultă că, Moraru Ion s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova și Ministerului Justiției al Republicii Moldova, solicitând anularea deciziei Comisiei pentru Etică și Disciplină din 24 noiembrie 2014, prin care i s-a stabilit o sancțiune

disciplinară sub formă de retragere a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat.

Prin cererea de chemare în judecată depusă la data de 28 aprilie 2015 de către Moraru Ion (f.d.30-32) s-a invocat că, la data de 22.04.2015 dînsul a aflat întâmplător despre existența unui ordin nr.139 din data 31.03.2015 a Ministerului Justiției din RM cu privire la retragerea licenței nr.1065 eliberată la 14.05.2003, avocatului Ion Moraru, care o consideră ilegală și consideră că este imposibil de a fi examinată corect, obiectiv și legal în cazul dat, deoarece flagrant i s-au încălcat drepturile prevăzute de lege.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia netemeiniciei acțiunii depusă de Moraru Ion.

În susținerea acestei concluzii prima instanță și-a argumentat soluția invocând faptul că argumentele invocate de reclamant nu se încadrează în nici unul din temeiurile de anulare a actului administrativ, prevăzute de norma legală precitată, or, reclamantul nu a invocat că decizia pe care o contestă, contravine legii, nu a demonstrat că la emiterea deciziei contestate de către CED s-a încălcat procedura de examinare a cauzei disciplinare intentate împotriva avocatului Moraru Ion și nu a invocat încălcarea competenței.

Mai mult ca atît, în soluția primei instanțe s-a menționat că în situația în care s-a constatat că nu există temeiuri de anulare a decizie CED din 24 noiembrie 2014, nu există nici temeiuri de anulare a Ordinului nr. 139 din 31 martie 2015.

Judecând apelul declarat de către Moraru Ion, instanța de apel prin decizia din 20 decembrie 2016 a ajuns la concluzia de a casa hotărârea Judecătorei Râșcani, mun.Chișinău din 26 februarie 2016 și a emis o nouă hotărâre de admitere a acțiunii.

S-a anulat decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină din 24 noiembrie 2014 fiind neântemeiată și emisă cu încălcarea procedurii.

S-a anulat ordinul Ministerului Justiției al Republicii Moldova nr.139 din 31 martie 2015 „Cu privire la retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat”.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că din decizia contestată se identifică că instanța de apel a concluzionat asupra temeiniciei acțiunii înaintate pripit și contrar circumstanțelor pricinii, or, concluzia instanței de apel este rezultatul examinării superficiale, evazive a litigiului dedus judecății și interpretării eronate a probatoriului administrat în cauză.

Din conținutul normelor procedurale enunțate *supra* se deduce că, hotărârea judecătorească trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, arătându-se atît motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care sau înlăturat cererile părților. O hotărâre judecătorească trebuie să cuprindă în motivarea sa argumentele „pro” și „contra” care au format, în fapt și în drept, convingerea instanței cu privire la soluția pronunțată, argumente care, în mod necesar, trebuie sa se raporteze, pe de o parte, la supozițiile și argumentele părților, iar, pe de altă parte, la dispozițiile legale aplicabile raportului juridic litigios, în caz contrar hotărârea se va considera lipsită de suport probatoriu și legal și pronunțată cu nerespectarea prevederilor legale.

Colegiul relevă că din materialele pricinii rezultă că, conform deciziei Comisiei pentru Etică și Disciplină din 24 noiembrie 2014 s-a dispus conexarea într-o singură procedură a petițiilor parvenite la Uniunea Avocaților și Comisiei

pentru Etică și Disciplină cu nr. G/609 din 18.07.2014 a petiționarului Nicolai Machidon, nr. G/327 din 07.11.2013 a petiționarei Maria Cimpoieș, nr. G/236 din 12.08.2013 a petiționarei Ana Buzichevici.

Totodată, s-a recunoscut abaterea disciplinară în acțiunile avocatului Moraru Ion, ca rezultat a unei încălcări continue a Legii cu privire la avocatură, Statutului profesiei de avocat și Codului deontologic a avocatului, pentru ce i-a fost stabilit sancțiune disciplinară sub formă de retragere a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat în temeiul art.25 alin.(1) lit.a), f), i), j) a Legii cu privire la avocatură. (f.d.8-9, vol.I)

Or, conform art. 54 al. (1) lit. k) al Legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, avocatul este obligat să respecte normele Codului deontologic al avocatului și prevederile statutului profesiei de avocat.

Conform art. 56 al. (1) și (6) al Legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, avocații răspund disciplinar pentru acțiunile prin care se încalcă prevederile prezentei legi, normele Codului deontologic al avocatului și prevederile altor acte normative ce reglementează activitatea avocaturii. Comisia pentru etică și disciplină adoptă una din următoarele decizii: privind aplicarea sancțiunii disciplinare; privind efectuarea unui control suplimentar; privind lipsa încălcărilor în acțiunile avocatului.

Iar, conform art. 57 al. (1) lit. e) al Legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, una din sancțiunile disciplinare constituie retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat (în temeiul art.25 alin.(1)).

Prevederile art. 25 alin. (1) lit. f) al aceleiași legi, reglementează că licența pentru exercitarea profesiei de avocat se retrage în cazul încălcării grave, de o singură dată, a normelor Codului deontologic al avocatului.

Reieșind din cele expuse, Colegiul menționează că, instanța de apel în motivarea soluției sale a invocat la modul general precum că Comisia pentru Etică și Disciplină la ședința din 24 noiembrie 2014, a încălcat procedura stabilită pentru examinarea procedurii disciplinare, soluționând în aceeași ședință conexarea și examinarea mai multor proceduri disciplinare în privința avocatului Moraru Ion, fără a acorda ultimului dreptul de a depune referințe pe marginea petițiilor.

La caz, însă, Colegiul menționează că, instanța de apel pripit a ajuns la concluzia dată fără să verifice dacă există vre-un Regulament al Comisiei pentru Etică și Disciplină, sau alt act normativ prin care să se ateste în baza cărei norme legale se permite conexarea și examinarea mai multor proceduri disciplinare în aceeași ședință.

La fel, din materialele dosarului nu rezultă faptul că petiționarii Nicolai Machidon, Maria Cimpoieș și Ana Buzichevici au înaintat careva demersuri privind solicitarea conexării procedurilor disciplinare în privința avocatului Moraru Ion, sau Comisia pentru Etică și Disciplină din proprie inițiativă a conexas procedurile disciplinare pentru o soluționare mai rapidă.

În această ordine de idei este cert faptul că, instanța de apel la adoptarea deciziei sale a făcut trimitere la un șir de norme legale, fără a argumenta clar motivele care au dus la anularea deciziei Comisiei pentru Etică și Disciplină din 24 noiembrie 2014 și a ordinului Ministerului Justiției a Republicii Moldova nr.139 din 31 martie 2015.

Instanța de recurs reține că, instanța de apel invocând în decizia sa precum că Comisia pentru Etică și Disciplină, având calitatea de organ abilitat cu funcții de

examinare a cazurilor de încălcare de către avocați a disciplinei și a normelor de etică profesională, nu și-a motivat soluția și nu s-a pronunțat anume cum a ajuns la concluzia de a anula decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină din 24 noiembrie 2014 și ordinul Ministerului Justiției a Republicii Moldova nr.139 din 31 martie 2015, deoarece nu este clar și nu se reflectă în decizia contestată care anume act normativ a fost încălcat.

Or, după cum a afirmat și instanța de apel, simpla invocare, în decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină din 24 noiembrie 2014, precum că în acțiunile avocatului, Moraru Ion, se conține abaterea disciplinară, fără ca să fie concretizată care anume din abaterile prevăzute de Lege, Statut sau Codul deontologic au fost comise, este apreciată ca o învinuire neclară și nemotivată.

La caz, Colegiul apreciază ca fiind raționale și argumentele recurentului precum că instanța de apel nu a indicat concret care procedură a fost încălcată de către Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că cele descrise, cert indică la examinarea superficială a apelului, deoarece prezintă relevanță și folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, rezultând din specificul acestui și care presupune în sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe, pertinente și concludente a situației de fapt.

Sub aspectul celor relatate se constată că, soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, iar instanța de recurs este în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia hotărârii contestate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Colegiul remarcă că instanța ierarhic inferioară la adoptarea soluției pe caz, urma a concluziona sub aspectul temeiniciei acțiunii, rezultând din circumstanțele pricinii constatate de instanța de judecată, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Colegiul reiterează că, instanța inferioară avea obligația rezultând din prevederile art. 373 alin.(2) Cod de procedură civilă, de a da un răspuns cert referitor la pertinenta unui înscris sau altuia, în condițiile când este obligată să reflecte în hotărâre motivele, pertinenta, admisibilitatea, veridicitatea probelor și toate probele în ansamblu, legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii, concluziile sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele, rezultând din prevederile art. 130 alin.(4) Cod de procedură civilă.

Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în practica sa constantă subliniază rolul pe care motivarea unei hotărâri îl are pentru respectarea art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și arată că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de a proba sau cel puțin de a le aprecia.

De altfel, instanța de apel nu se poate limita să preia total sau parțial poziția doar a unei părți a raportului litigios, ci trebuie să analizeze cauza și să răspundă argumentat la criticile și mijloacele de apărare invocate de ambele părți.

Prin urmare, la rejudecarea pricinii aceste aspecte urmează a fi verificate prin prisma circumstanțelor de fapt și de drept invocate.

În consecință, raportând circumstanțele stabilite la normele de drept procedurale enunțate *supra*, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că examinarea pricinii în ordine de apel a avut loc în mod arbitrar, incomplet, evaziv, deoarece soluția instanței de apel, nu întrunește condițiile unui proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, având în vedere faptul că această soluție nu este motivată, în condițiile în care nu este analizat însăși ordinul contestat prin prisma susținerilor, apărărilor și probelor din dosar, de altfel fiind încălcat și principiul nemijlocirii.

Or, în conformitate cu art. 25 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța trebuie să cerceteze direct și nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților și intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile și explicațiile specialistului, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio și să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate și al probelor cercetate și verificate în ședință de judecată.

Un aspect important prezintă și faptul că instanța care judecă pricina își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea pricinii în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de avocatul Mihail Gafton, reprezentant al Uniunii Avocaților din Republica Moldova și a casa integral decizia instanței de apel, cu restituirea pricinii civile la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei acțiunii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele pricinii, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de avocatul Mihail Gafton, reprezentant al Uniunii Avocaților din Republica Moldova.

Se casează decizia Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Moraru Ion împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind contestarea actului administrativ, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru